

24.10.2012

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0334/2012, adresată de T.K., de cetățenie germană, privind punerea în aplicare de către Germania a Directivei 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță

1. Rezumatul petiției

În temeiul legislației Uniunii Europene, consumatorii au dreptul de a returna bunurile achiziționate prin intermediul contractelor la distanță în termen de șapte zile de la primirea respectivelor bunuri. Ei au dreptul la o rambursare completă a costului bunurilor și a taxelor poștale pentru livrarea bunurilor. Cu toate acestea, cumpărătorii trebuie să plătească taxele poștale pentru returnarea bunurilor. Potrivit transpunerii directivei în Germania, vânzătorul trebuie să ramburseze cumpărătorului chiar și taxele poștale pentru returnarea bunurilor a căror valoare depășește 40 de euro. Petiționarul afirmă că acest lucru îi situează pe comercianții la distanță din Germania pe o poziție dezavantajoasă inechitabilă și solicită Parlamentului European să convingă Germania să își alinieze legislația cu cea din majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 4 iulie 2012. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 24 octombrie 2012

Articolul 6 din Directiva privind vânzările la distanță (97/7/EC) prevede că singurele cheltuieli care pot fi imputate consumatorului în urma exercitării dreptului de retractare, sunt costurile directe ale returnării bunurilor. În plus, articolul 14 prevede o clauză minimă de armonizare, ceea ce înseamnă că statele membre pot introduce sau menține prevederi mai severe, compatibile cu Tratatul, pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a

consumatorului. Regula și practica din Germania, la care face referire petiționarul, sunt, așadar, compatibile cu Directiva.

Cu toate acestea, articolul 4 din Directiva privind drepturile consumatorilor, adoptată în octombrie 2011, introduce o nouă formulare potrivit căreia consumatorii vor suporta costul direct al returnării doar dacă agentul comercial nu a fost de acord să le suporte el însuși sau dacă nu a informat consumatorul asupra faptului că respectivele costuri trebuie suportate de consumator. Mai mult, articolul 61, litera i solicită agenților comerciali să informeze consumatorii asupra costurilor de returnare a bunurilor, înainte de încheierea contractului, dacă bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate prin poștă. Statele membre adoptă și publică până la 13 decembrie 2013, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei privind protecția consumatorilor. De asemenea, nivelul de armonizare s-a schimbat, întrucât articolul 4 prevede ca statele membre să nu mențină sau să introducă, în dreptul intern, dispoziții diferite față de cele stabilite în prezenta directivă, inclusiv dispoziții mai mult sau mai puțin stricte pentru a asigura un nivel diferit de protecție a consumatorilor.

Concluzie

Problema avută în vedere are legătură cu punerea în aplicare a Directivei 97/7/CE, care permite statelor membre să elaboreze dispoziții mai stricte, compatibile cu Tratatul, pentru a asigura un nivel mai înalt de protecție a consumatorilor. Schimbările din dreptul german, solicitate de petiționar, ar trebui să se realizeze prin punerea în aplicare a Directivei privind protecția consumatorilor, care, până la finele anului viitor, va abroga și înlocui Directiva 97/7/CE. privind vânzările la distanță.

Din motivele menționate anterior și în absența unor informații suplimentare, nu se justifică urmărirea de către Comisie a acestei probleme în continuare.